

Glas — Kraljedvorski rokopis — Tolmač. Ostali trije zvezki izidejo prihodnje mesece v kratkih presledkih. III. zvezek bode obsezal **povesti pravljice in pripovedke**. V tem zvezku izide sloveča povest »*Martin Krpan z Vrha*«, dalje »*Doktor Bežanec v Tožbanji Vasi*« in več krajših pripovedek. IV. zvezek prinese: **Kritike in znanstvene razprave**. Poleg krajših spisov bode ta zvezek obsezal zlasti znane »*Napake slovenskega pisanja*«, spis »*Gospodoma nasprotnikom*« (ves spis), kritično razpravo »*Pegam in Lambergar*«, »*Vodnikovo žitljenje*« i. t. d. V. zvezek: **Jezikoslovne stvari**. V tem zvezku izidejo spisi jezikoslovne vsebine, zlasti važni doneski k slovenski slovnici. —

Živo prepričani, da národ slovenski veselo vzprejme prelepo božično darilo, katero mu je podal g. prof. Lev ec, priredivši Levstikovih spisov prvi in drugi zvezek, za sedaj samo oznanjamo Levstikove poezije; obširnejše poročilo pa priobčimo v prihodnjih številkah. Omenjamo še, da sta priredila založnika za vse spise štiri izdaje, in sicer stane broširana izdaja: glđ. 10'50, v platno elegantno vezana glđ. 13'50, v pol francoskem usnji glđ. 14'50 in konči v prekrasni fini vezbi glđ. 15'50.

Jurčičevi zbrani spisi, katere izdaja »*Národna Tiskarna*« in ureduje prof. Fr. Lev ec, obsezajo v desetem svojem zvezku znani roman »*Rokovnjači*«, ki je bil priobčen v »*Ljubljanskega Zvona*« prvem letniku, nató štiri pripovedne črtice »*Moj prijatelj Jamralec*«, »*Šest parov klobas*«, »*Po tobaku smrdiš*« in »*Ženitev iz nevošljivosti*«. Vse štiri so bile natisnjene v »*Slovenskem Narodu*« leta 1877., 1878 in 1879. Odveč bi bilo še priporočati Jurčičeve spise; omenjamo samó, da deseti zvezek završuje pripovedne spise in da veljá kakor prejšnji zvezki nevezan 60 kr., krasno vezan pa 1 glđ. Jurčičevi zbrani spisi se sploh dobivajo v »*Národni Tiskarni*«, prodajata jih pa tudi Janez Giontini in Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

»**Od pluga do krone**«. Zgodovinski roman iz minulega stoletja. Preprostemu narodu spisal *Jakob Bedének*. V Ljubljani 1891. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 270 str. — Romanov, namenjenih preprostemu národu, šteje slovenska književnost ubogo malo, zatorej veselo pozdravljamo vsako novo delo takšne vrste in ga, kakor se umeje samó po sebi, ne merimo takó, kakor romane, pisane izobraženim stanovom. Bedénekov roman si je našel mnogo priznanja pri ónih čitateljih, katerim je namenjen; temu priča je to, da se pridno kupuje, celó pridneje nego druga pripovedna in pesniška dela. Z dobro vestjó lahko rečemo, da ima mnogo prednostij, sevéda tudi dókaj nedostatkov. Velika prednost je že to, da se bere jako gladko, ker je pisava vseskozi domača in lahkoumevna; posebno pa ga priporoča prelepa in hvaležna snov, katero obravnava pisatelj. Kaj ga je nagibalo spisati ta roman, to pripoveduje v predgovoru sam: prvič je hotel Slovence seznaniti s preslavnim rojakom našim (velikim matematikom *Jurijem Vega*) in mu takó postaviti živ spomenik v srci národovem; drugič pa je hotel z njim oči odpreti zlasti tistim kmetskim očetom, ki imajo nadarjene sinove, toda jih ne dajó v šole. Oboje se je pisatelju posrečilo precěj dobro, dasi je to velika hiba v romanu, da čitamo le nekatere odlomke iz življenja Vegovega, ker osebnost glavnega junaka preveč zakrivajo druge osebe in druga dejanja, katera riše pisatelj časih celó po nepotrebnem. Sploh moramo réči, da je pisatelj pregostobeseden, zlasti tedaj, kadar govori o vélikih zgodovinskih osebah in zgodbah; po nekod pa je tudi nepravíčen. Navedli bi lahko več odlomkov, kjer se pretirano govori o pruskem Frideriku, ki je in ostane odlična osebnost v zgodovini navzlic vsem pegam svojega značaja in navzlic krutim krivicam, katere je provzročal z železno roko svojo. Tudi véliki Jožef II. je opisan precěj čudno, da ne rečemo kaj hujšega. O osebah samih, ki nastopajo v romanu, priznavamo, da so risane jasno in krepko. Bedénekov Vega je vseskozi simpatiška osebnost, izvestno najboljša izmed vseh; tudi mati njegova je pogojena jako dobro. Prija nam